

Oude boom

Er werd een boom geslacht. Hij kende mij
al jaren. De zijne waren uitgeteld in
ringen van zijn zieke stam. Men vond
dat het nu tijd was voor de bijl. Zijn bast
liet los als huid, zijn binnenste vermolmd

en uitgevreten, maar in zijn hoofd
woonden nog vogels als gehaaide krakers,
pronkten nog takken met het groen
van malachiet. De boom verdedigde zich
niet, hij kreunde zacht tussen de

slagen door. Nu warm ik mij
behaaglijk aan zijn dood, gooi brokken
van zijn leven in het vuur. Vergeet
het uur. Wat weten wij over
het wrang verdriet van bomen.

Christina Guirlande